

OVERENI PREVOD SA ITALIJANSKOG NA SRPSKI

Deo teksta koji se ne vidi u dostavljenoj kopiji dokumenta
Br. u Sudskom registru 44182/201

OSNOVNI SUD U RIMU

NALOG PO ČL. 702 BIS Zakona o parničnom postupku

U građanskoj parnici upisanoj pod brojem 44182 u Sudski registrar, Građanske parnice u godini 2015., koju su pokrenuli:

- PODNOSIOCI ŽALBE-

Protiv:

BARCLAYS BANK PLC
TUŽENE-
OVAJ DEO TEKSTA JE ZACRNJEN I NEČITAK

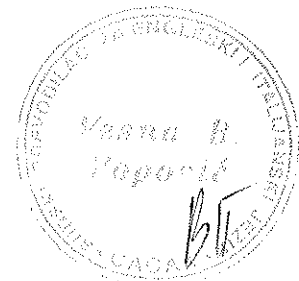
PREDMET: "Bankarski ugovori"

Zaključci: ugovorne strane su saglasne sa sadržajem dokumenata koji će ovde biti iznet.

OBRAZLOŽENJE ODLUKE

Konstatuje se da:

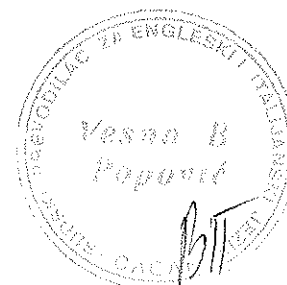
- su podnosioci žalbe dana 9. juna 2008. zaključili sa tuženom bankom ugovor o stambenom kreditu u evrima na iznos od 240.000,00 evra, koji je garantovan hipotekom (dok. 1 primljene dokumentacije);
- član 4 tog ugovora "kamate" predvideo je obračun kamate sa indeksiranjem u švajcarskim francima;
- "Sažetak ugovora" koji je priložen uz ugovor (dok. 1), u stavci "Karakteristike odnosa" isključivo navodi evro kao valutu za novčani iznos, dok se u stavci "Kamatne stope" označava referentni parametar STOPA LIBOR CHF 6 meseci;
- podnosioci žalbe su odlučili da prevremeno otplate kredit i u skladu sa tim Barclays banka im je poslala informativni obračun u kome je naznačena preostala glavnica od 219.775,35 evra, i uz to iznos od 75.854,04 evra na ime "usaglašavanja kursnih razlika" (dok. 3 primljene dokumentacije);

- podnosioci žalbe su osporili obavezu plaćanja ove zadnje sume, ukazujući na kriterijume obračuna kojih je banka trebalo da se pridržava, uzevši u obzir i odluku br. 707/12 koju je donela Finansijsko bankarska arbitraža u jednom sličnom predmetu (dok. 4 primljene dokumentacije);
- banka je ponovila svoj zahtev podržavajući punovažnost svog obračuna i neosnovanost gore navedenog stanovišta sopstvenih klijenata i Odbora za arbitražu (dok. 5 primljene dokumentacije);
- dana 13.11.2013. godine podnosioci žalbe su, u smislu čl. 6 Zakonodavnog dekreta br. 28/2012, pokrenuli postupak kod Finansijsko bankarske arbitraže (dok. 6-7 primljene dokumentacije);
- dana 18. Decembra 2013. godine podnosioci žalbe su prevremeno, sa subrogacijom, otplatili kredit pod uslovima koje je navela Barclays banka u prilogu B ugovora o kreditu, koji je u tu svrhu zaključen sa bankom Fideuram S.p.a., uplativši ipak i iznos od 78.417,43 evra zahtevan na ime „revalorizacije“ glavnice (dok. 8 primljene dokumentacije);
- ta uplata, pored definisanja molbe i štete nastale kašnjenjem, izvršena je pod uslovom ponovnog neopravdanog plaćanja kao što je izneto kako u čl. 2 ugovora, tako i spremnošću koja je potom potvrđena u posebnom saopštenju (dok. 9-10 primljene dokumentacije);
- nadležni Odbor Finansijsko bankarske arbitraže je svojom odlukom br. 4135/2015 proglasio ništavnim ugovornu klauzulu br. 7, na osnovu čijih kriterijuma obračuna se zasniva zahtev Barclays banke za iznos od 78.417,43 na ime revalorizacije glavnice;
- predmetni ugovor su zaključili subjekti koji se nedvosmisleno mogu okvalifikovati kao „potrošači“ u smislu i u skladu sa čl. 33 i narednima Zakonodavnog dekreta br. 28/2005;
- način obračuna i zahtev za „revalorizacijom“ glavnice izneti su od strane tužene banke, uz očigledno forsiranje interpretacije teksta ugovora, koji je štaviše nedovoljno jasan;
- precizna zapažanja podnosioca žalbe, pozivanje na jasna arbitražna stanovišta i posebna odluka Odbora za arbitražu, su odbačene uz argumente koje je tužena strana u potpunosti ignorisala;
- stranke su propisno precizirale svoje zaključke kao što je izneto u posebnim dokumentima koja su priložena uz zapisnik;

uzevši u obzir da je

- očigledno i dokumentovano, kao što se vidi kako iz ugovora tako i iz Sažetka ugovora i iz plana amortizacije, da je kredit de quo iskazan u evrima bez navođenja bilo kog drugog elementa incidencije za utvrđivanje preostale glavnice;
- čl. 4 tog ugovora „kamata“ je, međutim, naznačio kao isključivo referentan kriterijum za obračun u švajcarskim francima;
- obračun revalorizacije glavnice izvršen od strane Barclays banke za odobrenje zahteva za prevremenu otplatu kredita koji su podnosioci žalbe podneli zasniva se na onome što je izneto u čl. 7 predmetnog ugovora;
- sadržaj, način sastavljanja i ubacivanja, u ugovorni kontekst, tih kriterijuma obračuna iz predmetne klauzule, bez ikakvog pojašnjenja u Sažetku ugovora, čine dvosmislenim ugovorna prava i obaveze prilikom višestrukog odobravanja pojedinačnih dokumenata iako su oni sastavni deo jedinstvenog ugovora o kreditu;
- oni, takođe uzrokuju značajan debalans na štetu potrošača o čemu svedoči i ogromna suma koju banka zahteva;
- sadržaj tog člana je, prema tome, u suprotnosti sa principima transparentnosti, javnosti i jasnosti u smislu članova 115 i 116 Jedinstvenog teksta zakona o bankarstvu, kao i sa odredbama člana 33 i narednih Zakona o potrošačima;

- iz tih kršenja proističe ništavnost ugovorne klauzule 7 zbog dvosmislenosti, kao što je precizirano u gornjem tekstu;
- odluke Odbora za arbitražu koje su priložili podnosioci žalbe, sa obrazloženjima koje ovaj sudija usvaja, u potpunosti potvrđuju gore navedenu ništavnost;
- tužena banka mora prema tome da vrati primljenu sumu od 78.417,43 evra jer je neosnovano naplaćena, sa kamatom koja teče od 18.12.2013. do izvršenja uplate, koja iznosi na godišnjem nivou 3,5%, i koja je predstavljena kroz globalnu godišnju kamatnu stopu kredita koji im je odobrila banka Fideuram S.p.a. za pre vremenu otplatu (dok. 8 primljene dokumentacije);
- stanovišta koja je autoritativan Odbor za arbitražu iskazao, kao i pravni aspekti koje su formulisali podnosioci žalbe, a koji se upravo odnose na ništavnost gore navedene klauzule 7, stalno su pobijani samo argumentima koji su očigledno u suprotnosti sa arbitražnim gledištima, i, u svakom slučaju, bez ikakvog, pa i najmanjeg pravnog osnova;
- u tom kontekstu, javljaju se pretpostavke ili loše namere, u očekivanju pojedinačnih arbitražnih odluka koje se ignorišu, ili ozbiljne greške neprihvatanja odluke suda očigledno iz razloga odlaganja, kao što predviđa čl. 96 Zakona o parničnom postupku;
- što se tiče gore navedenog, Sudija smatra da treba primeniti stav tri gore pomenutog člana Zakona o parničnom postupku, i opredeljuje iznos od 7.000,00 evra koji se u to ime duguje podnosiocima žalbe, smatrajući ga pravednim zbog odugovlačenja spora i opstrukcijskog stava tužene banke, i u svetlu nezakonito uzete velike sume novca od strane iste;
- uz nepovoljan ishod spora, sledi i osuđujuća presuda za troškove spora prema visini iznosa za pruženu odbranu i sprovedene aktivnosti, isplaćene po rešenju koje se odnosi na predmet D.M. 55/2014.

IZ TOG RAZLOGA

U smislu čl. 702 ter Zakona o parničnom postupku,

Presuđeno je da BARKLAYS BANK Plc., preko svog pravnog zastupnika pro tempore, izvrši plaćanje u korist podnosilaca žalbe:

- u iznosu od 78.417.43 evra uz godišnju kamatnu stopu od 3,5% koja teče od 18.12.2013. do isplate;
- u iznosu od 7.000,00 evra po članu 96, stav 3 Zakona o parničnom postupku zbog ozbiljne odgovornosti;
- da plati troškove spora u iznosu 390 evra troškova i 13.000,00 evra naknade za usluge stručnih lica, uz ostale opšte troškove, PDV i AK u skladu sa zakonom.

Rim, 27. decembra 2016.

Sudija
(Caterina Silvana Carenzia)
Potpis nečitak

Odloženo u Sudsku pisarnicu
Rim, 3/1/2017.
Sudski pisar: Ime i potpis nečitki

Pečat: Osnovi sud u Rimu

3

-----KRAJ PREVODA-----

Potvrđujem da ovaj prevod u potpunosti odgovara izvorniku koji je sastavljen na italijanskom jeziku, del. br. 064/2017.

VESNA B. POPOVIĆ, sudski prevodilac za engleski i italijanski jezik, po rešenju Ministarstva pravde broj 740-06-203/94-18 od 02.09.1994. godine.

S. Markovića 36/26, Čačak

U Čačku, 01.02.2017.

